॥ ४३ ॥ हीनः हीनबलः ॥ ४४ ॥ उद्यम्य हस्ताभ्यामूर्ध्वीकृत्य ॥ उत्पाट्येतिपाठे उत्पाटितविषाणंकृत्वेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ स्रोतोभ्योनासादिद्वारेभ्यः ॥ ४६ ॥ तोलयित्वा हस्तग्रहणेन भारं ज्ञात्वा योजनंतावद्दूरं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तस्य विप्रुषः कर्तारं कोन्वयमितिचिंतयामास ॥ चिंतायाएवाभिनयोयेनेत्यादि ॥ ४९ ॥ ५०॥ ५१ ॥ ५२ ॥

अयुध्यततदावालीशक्रतुल्यपराक्रमः॥ मुष्टिभिर्जानुभिःपद्भिःशिलाभिःपादपैस्तथा॥ ४३॥ परस्परंघ्नतोस्तत्रवानरासुरयोस्तदा॥
॥२१॥ आसीद्धीनोऽसुरोयुद्धेशक्रसूनुर्व्यवर्धत॥४४॥तंतुदुंदुभिमुद्यम्यधरण्यामभ्यपातयत्॥युद्धेप्राणहरेतस्मिन्निष्पिष्टोदुंदुभिस्तदा॥४५
स्रोतोभ्योबहुरक्तंतुतस्यसुस्रावपात्यतः॥पपातचमहाबाहुःक्षितौपंचत्वमागतः॥ ४६॥ तंतोलयित्वाबाहुभ्यांगतसत्वमचेतनं॥ चि
क्षेपवेगवान्वालीवेगेनैकेनयोजनं॥ ४७॥ तस्यवेगप्रविद्धस्यवक्त्रात्क्षतजबिंदवः॥ प्रपेतुर्मारुतोत्क्षिप्तामतंगस्याश्रमंप्रति॥ ४८॥
तान्दृष्ट्वापतितांस्तत्रमुनिःशोणितविप्रुषः॥ क्रुद्धस्तस्यमहाभागचिंतयामासकोन्वयं ॥ ४९ ॥ येनाहंसहसास्पृष्टःशोणितेनदुरात्म
ना॥ कोयंदुरात्मादुर्बुद्धिरकृतात्माचबालिशः॥५०॥इत्युक्त्वासविनिष्क्रम्यददृशेमुनिसत्तमः ॥ महिषंपर्वताकारंगतासुंपतितंभुवि॥
॥५१ ॥ सतुविज्ञायतपसावानरेणकृतंहितत्॥ उत्ससर्जमहाशापंक्षेप्तारंवानरंप्रति॥ ५२॥ इहतेनाप्रवेष्टव्यंप्रविष्टस्यवधोभवेत्॥ व
नंमत्संश्रयंयेनदूषितंरुधिरस्रवैः॥ ५३॥ क्षिपतापादपाश्चेमेसंभग्नाश्चासुरींतनुं॥ समंतादाश्रमंपूर्णंयोजनंमामकंयदि॥ ५४॥ आ
क्रमिष्यतिदुर्बुद्धिर्व्यक्तंसनभविष्यति॥ येचास्यसचिवाःकेचित्संश्रितामामकंवनं॥ ५५॥

अप्रवेष्टव्यं नप्रवेष्टव्यमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ आसुरींतनुं क्षिपता येनेमे पादपाः संभग्नाइत्यन्वयः ॥ सयदि मामकं आश्रमं तदागमनमुद्दिश्य समंतात्परिसरवर्तिपूर्णं योजनं तत्पर्यंतं ॥५४॥ आक्रमिष्यति पद्भ्यां स्प्रक्ष्यति तर्हि नभविष्यति नजीविष्यतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥